

prolje so bile škarje. Copernik se je obupano branil, ni hotel dati lasu in se bruhal v nas vsakojake čarovniške besede. Ni nam preostajalo drugzega, da preprečimo nadaljne nezgode, kakor se žgati Blymiera pri živem telesu. Ne obžalujem dejanja, ker sem ravnal čisto pravilno. Vse priče so potrdile to izpoved. Vsi so tudi pritrdili: edino las ali smrt čarovnika zamore rešiti nad njega priklicane copernije.

Sodni zbor se je podal v sobo glede razglasitve sodbe. In sedaj se je zgodilo nekaj naravnost neverjetnega: sodniki so morali oprostiti v prvi instanci obtoženega, ker so bili porotniki enoglasnega mnenja, ako umori zacopnani čarovnika, je to nekaj samoposebi razumljivega in dovoljeno.

*

Nekaj o najbogatejših Angležih.

Anglija toži v povojnem času o skrajno slabih gospodarskih razmerah, a šteje 561 milijonarjev. Ti angleški bogataši so funtni milijonarji in to že nekaj pomeni. Najbogatejši angleški rodbini sta: Wills in Coats. G. Jurij Wills, ki je umrl pred kratkem, je zapustil ogromno premoženje 200 milijonov angleških funtov. Šest članov njegove rodbine poseda vsak po 20 milijonov. Družina Coats šteje 10 večmilijonov članov, od katerih je ocenjen najbogatejši na 150 milijonov funtov. Tebačnega kralja Bernharda Barona so povzdignile ženske s pušenjem v enega najbogatejših Angležev. Brata Cortauld sta postala milijonarja s prodajo svilenih nogavic za ženske. Za svoje premoženje se imata zahvaliti le kratkokrili ženski modi. Med najbolj bogatimi Angležinjami je gospa Houston, ki razpolaga s premoženjem sedem milijonov. Druga samostojna milijonarka je gospa Rhondda, ki nadzira 20 delniških družb. Ko so torpedirali Nemci med svetovno vojno ameriško ladjo »Louzitanijo«, so gospo potegnili ter rešili iz morskih valov, plavajočo v pletenem stolu.

Lord Rotschild, ki je lastnik palače v Piccadilly, se baha in ponaša, da je najbogatejši angleški samec. Lord Rothermere poseda časopis »Daily Mail« in trdi, da je največji časnikarski bogataš Velike Britanije. Njegov največji konkurent je lord Beaverbrook, lastnik časopisa »Daily Express«, čijeje dohodki so izredno visoki. Se drugi časniški bogataši so: lord Riche, izdajatelj »News of the World«, ki izhaja tedensko v 4 milijonih izvodih, dalje g. Viljem Berry in njegov brat Gomez, ki posedata list »A mal gamated Press«.

Kot žganjarski angleški kralji so znani: lord Bewar, lord Woolavington in g. Buchannan. Dijamantni kralj Solly Ivel bi naj bil bajno bogat in izdaja na leto za vzdrževanje luksuzne ladje »Elen« 200.000 funtov.

Od angleških plemenitašev velja za največjega bogatina nadvojvoda Portlandski. Na svojem gradu ima podzemeljsko dvorano brez stebrov pod-

pornikov. Vojvoda navadno živi v prostorih pod zemljo.

Samo en član angleške kraljevske rodbine, zet kralja Jurija, ima veliko zasebno premoženje. Od svojega strica je podedoval dva milijona funtov. In ta dedni stric je bil tak čudak in posebnež, da se ni nikdar umival.

*

Človeškim podobne lastnosti pri živalih.

Ko so začeli opazovati živali natančneje, so izsledili, da kažejo skoro vse lastnosti, ki so podobne človeškim. Celo zločince je dobiti med živalmi. Pijanost ni med živalmi nobena redkost. Naravoslovec je dokazal, da je ravno ljubezen do opojnosti tolikokrat vzrok zločinov pri živalih. Za vzgled navaja abesinske koze in ovce, ki uprizarjajo popivanje, ker uživajo najrajši stročje kavinega grma, ki vsebuje toliko opojne moči. Ko so se enkrat najedle, se obnašajo podobno pijancem.

Čebele ter mravlje se udajajo rade uživanju omamljivega cvetnega prahu strupenih cvetlic in ne prezirajo niti nagnitega sadja, samo da se upijajo. Pijana čebela se obnaša kakor človek v objemu alkohola. Se opoteka pri letanju, pače brez moči na hrbet in se uda slednjič usodi vseh pijancev — spanju.

Značilne znake zločina so opazovali na psihi ovčarjih. Ti čuvarji se obnašajo po dnevu kot zvešči ter zanesljivi, ki ubogajo gospodarja; ko pa se razgrne po zemlji mrak, zginejo in se podajo na rop za ovcami. Predno se začne svitati, so že zopet nazaj pri gospodarju. Volčja narava premaguje v njih. Bratomer se dogaja med živalstvom pogostoma. Da se dokazati, da požre kača, če je lačna in nima zgleda na kak drugi plen, drugo kačo. So pa tudi kače, ki sovražijo sotovarišice kakor druge vrste in jih pobijajo, kjer koli se srečajo z njimi.

Štorklje so ljubosumne. V ljubosumju se spozabljo celo tako daleč, da se ne ustrašijo niti uboja. Slučaj štorkljinega para dokazuje zgorajno trditve. Ko je bil samec zaposlen z nabiranjem prehrane, se je uselil v njegovo gnezdo drug mlajši ter lepši zape-

ljivec, ki se je prilizoval štorklji. Skrajga ga je odbijala, kakor se to spodobi za zvesto ženo, vendar se ni mogla ubraniti raznim prednostim, katere jej je nudil ljubimec. Njen odpor je vedno bolj bledel, dokler se ni udala skušnjavi. Zakonski samec ni zapazil nič o teh zahrbtnih spletkarijah. Ko je lovil zopet necega dne, nič slabega sluteč, na travniku žabe, je priletel nanj grešni par in ga napadel. Napadom mlajšega tekmeča je podlegel starejši samec, ki je obležal do smrti okljuvan na travniku.

Ne smemo pozabiti, da najbolj pogosto opazujemo živalsko prijateljstvo. Taka opazovanja so mogoča v takozvanih cooloških vrtovih, kjer so živali navezane ena na drugo.

V londonskem živalskem vrtu so opazovali prijateljstvo med levom in tigrom, ki sta prišla tjakaj pred tremi leti kot mladiča. Prebivala sta v skupni kletki in se igrala tako ljubko med seboj. Zima je postala za tigra usodepolna. Poginil je na pljučnici. Lev je hodil dolgo časa rjoveč po kletki in gledal skozi železne palice za izginulim tovarišem, s katerim sta skupaj živela.

Drugo živalsko prijateljstvo je obstajalo med neko majhno opico in avstralskim vrečarjem — takozvanim mrmračem. Necega dne je zašla opica slučajno v sosedovo kletko. Mrmrač je bil veselo presenečen in je ovohal opico, ki je bila skrajja bojazljiva, pa se je pomirila. Obe živali sta se sprijateljili in ostali skupaj v kletki. Ako sta se sprehajali po zaporu, je smela sedeti opica na mrmračevem hrbtu.

Enako prijateljstvo se je izcimilo med afrikanško opico in ameriškim medvedom. Ako so poskušali oba razločiti, sta bila vidno potrta. Čudno prijateljstvo je obstajalo med orangutanom in avstralskim vrečarjem. Orjaška opica je kazala razposajeno veselje, ako je skakal vrečar preko nje. Ob takih prilikah je celo ploskala s rokami.

Ovčarska psica in hijena sta postali prijateljici in prebivali skupaj v pasji hišici. Ko je postala psica mati, hijena ni kazala ljubosumja, ampak je kazala lastnosti dobre tete, ki je pazila na mladiče v materini odsotnosti.

Gospodarska obvestila.

Borove štuko za korifa, late, krajinke, skodle (šindel) za strehe in vsako debelosti prodaja Gnlišek, Maribor, Razlagova ul. 25.

Vinarsko društvo za dravsko bano vino nam poroča, da je uredništvo »Naših goric« prevzel vinarski strokovnjak g. vinarski direktor v pokoju Anton Puklavac v Mariboru. — Kdor želi stare letnike »Naših goric«, si jih lahko naroči, so še na razpolago vse številke vseh letnikov. Ker nastopata ter se širita oidij in peronospora na

grozdju kljub žvepljanju in škropljenju z galico, je vinarsko društvo zaprosilo ministrstvo poljedelstva, odnosno bansko upravo, da pošlje v naše kraje kakšnega strokovnjaka za rastlinske bolezni, ki naj prouči na licu mesta te grozdne bolezni ter ugotovi najpravišnji in najuspešnejši način pokončavanja teh bolezni.

Slovenjgriadec. Jasnega solnčnega nedeljskega jutra, dne 6. julija so prihajali skozi mesto z zelenjem okrašenimi lojterski vozovi iz Pameč, St. Janža in sosednje Koroške in so se zbrali pri glavnem kolodvoru. Nekam nenavadno se nas je dojmilo, ko smo na vse zgodaj zjutraj videli v mestu lojterske vozove, na katerih se je nahajala naša kmečka mladina in resni gospodarji in gospodinje. Le tu in tam je ta resni sprevod spremil glas harmonike. Pri kolodvoru je pozdravil spre-

vod župan dr. Bratkovič in je pojasnil namen prireditve predsednik pripravljalega odbora g. inž. Vrhnjak. Veličasten je bil pogled na kmečki spreved, ki se je pomikal na 22 lojterskih vozovih in treh avtomobilih na prijazni zeleni grič, na Homec. Ob 9. uri je celebriral tu na prostem sveto mašo naš rojak prof. č. g. Živortnik. V pridigi je g. profesor opominjal in povdarjal, da je kmetijski stan najlepši stan, a tudi najtežji stan, da je kmetovalec v večnem boju z naravo in v trpljenju najbolj pozna in občuti potrebo božje pomoči. Po končani sveti maši se je vršilo pred cerkvijo veliko kmečko zborovanje, katerega je otvoril predsednik kmetijske podružnice g. Areh, a vodil ga je g. inž. Vrhnjak iz Pameč. Zborovanju je prisostvoval kot vladni zastopnik g. višji pristav Elletz in se ga je udeležil kot gost tudi g. sreski načelnik iz Gornjega grada. Inženier Vrhnjak je prebral spored zborovanja in predavanjin je povabil najprej zastopnika Kmetijske družbe v Ljubljani, tajnika g. Kafola, da ima svoj gospodarski referat. G. Kafol je s stvarno, jedrnato in navdušeno besedo opozoril zbrano ljudstvo kako treba povzdigniti kmetijstvo s smotreno živinorejo in organizacijo sadjarstva. Strokovno predavanje je ljudstvo spoščno odobravalo. Kmet. referent Wernig je vzpodbujal k ljubezni do domače grude in je slikal v vznešenih besedah lepoto življenja na vasi. Povdarjal je razloge krize, katero preživlja naše podeželje. Referent za zadružništvo pri kr. banski upravi dr. Milavec pa je znal v nenavadno poljudnih in domačih besedah in krepkih izrazih vžgati in razgibati ljudstvo ter ga navdušiti za varčnost in zadružno delo. — V vzornem redu je odkorakala vedno številnejša množica iz Homca. Velika zasluga gre rediteljem, ki so kot jezdec — 12 po številu — prav pestro poživili spreved. Najimpozantnejši med njimi je bil njihov voditelj g. Ivan Vrhnjak v slikoviti narodni noši in z veliko državno zastavo. Od 2. do 5. ure se je vršila na Kavcovem vrtu prav dobro obiskana tombola, katere so se udeležili v velikem številu tudi meščani. Dobitke za tombolo so darovali trgovci in zasebniki v mestu, razna industrijska podjetja v domačem okolju in v Mariboru, Kmetijska družba v Ljubljani in posamezni kmetovalci. — Zanimivost za naš okraj je bila konjska dirka in jahalna tekma, za katero je bilo izredno zanimanje in pri kateri je naraslo število gledalcev nad 2000. Pri dirki na vprego je bil zmagovalec g. Schuler, pri dvovprežni dirki pa je zmagal g. Ferdo Šotl. Prve dirke so se udeležili:

g. Schuler, Karničnik mlajši in starejši ter g. Šorjak. Dvovprežne sta se pa udeležila: gg. Cehner iz Libellé in Šotl iz Turške vasi. Pri jahalni tekmi z lahkim konji je zmagal g. Kuhar, pri tekmi s težkimi konji pa je bil prvi g. Hartman iz Legna. Prve so se udeležili: gg. Kuhar, Sergak, Jaš in Krovh; druge pa: gg. Knez Ivan in Knez Franc iz Razbora, Bart, Hartman in Čas. Višek razpoloženja pa je dosegla prireditelj s tekmo koscev, katere se je udeležilo devet zanimancev. Vsak od koscev je dobil odmerjeno površino 90 kvadratnih metrov. Zmagovalec pri tej tekmi je bil je bil g. Ivan Krpač organist in posestnik v Šmartnem. Kosil je s koso domačega podjetja tovarne kos »Köllner« znamke »Junačka kosa«. Drugi zmagovalec je bil Martin Kresnik, posestnik iz Šmartna, s koso iste znamke, kakor tudi tretji zmagovalec Konečnik Josip, posestnik iz Šmartna. Četrti zmagovalec pa je bil Anton Lekše, posestnik iz Šmartna s koso znamke »Narodna kosa. Vsi kosci so člani pevskega društva v Šmartnem. Prav prisrčno domačnost je vzbudil nastop koscev-tekmovalcev. Z lepo narodno pesmijo so se podali na delo, veselo ukanje in vriskanje je preklinilo njihovo prizadevanje pri tekmovalni košnji in z ubrano, po vsej dolini odmevaljočo pesmijo so končali svoje delo. Vrta šmarska dekleta v narodnih nošah pa so prinesla koscem malo južino: črni kruh, jabolčnik in klobase. Rastrosile so pokošeno travo in potem zapele v zboru prekrasno »Moja kosa je rujava«. Prav domače veselje in razpoloženje je navdajalo občinstvo, ki je odhajalo s kosci s kosami na ramenih s travnika in se je razvil čisto domač pomenek in razgovor v nedolžni šali in smeju. V Kavcovem kežolcu je razstavila tvrčka Ježek in drug, Ivan Hayn in drugi iz Maribora svoje poljedelske stroje.

Na banovinski vinarski in sadjarski šoli v Mariboru prične novo šolsko leto dne 15. septembra tega leta. Šola je dvoletna. Z njo je v zvezi internat za gojence. Zavod ima predvsem namen, da izobrazuje kmetijske sinove, ki ostanejo po končani kmetijski šoli doma na kmetijskem gospodarstvu. — Takl imajo pri sprejemu prednost. Kolkovane, lastnoročno na celo polo pisane prošnje (kolek sedaj Din 25.—) za sprejem je poslati ravnateljstvu banovinske vinarske in sadjarske šole v Mariboru do 31. julija tega leta. Prošnje se morajo priložiti: 1. krstni list; 2. domovnica; 3. odpustnica, odnosno zadnje šolsko spričevalo; 4. spričevalo o pravosti pri onih prošnicah, ki ne vstopijo v zavod ne-

posredno iz kake druge šole; 5. izjava staršev, odnosno varuha, s katero se zavežejo plačati stroške šolanja; 6. obvezna izjava staršev ali varuha, ki reflektirajo na banovinsko ali kako drugo štipendijo iz javnih sredstev, da bo njih sin ali varovanec ostal pozneje na domači kmetiji, v nasprotnem slučaju pa povrnejo zavodu sprejete zneske podpore iz javnih sredstev; prav tako, ako učenec samovoljno predčasno ostavi zavod; štipendist, ki nepovoljno napreduje, izgubi štipendijo. Za sprejem je potrebna starost najmanj 16 let ter najmanj z dobrim uspehom dovršena ljudska šola. Sprejemajo se pridni, dovolj nadarjeni, zdravi kmetijski sinovi, ki ostanejo po končani šoli doma. — Sprejme se tudi nekaj eksternistov (izven zavoda stanujočih učencev). O sprejemu šole odloča tudi uspeh sprejemnega izpita iz slovenščine (ali srbohrvaščine) in računstva, katerega so oproščeni samo absolventi vsaj dveh razredov meščanske ali kake nižje srednje šole. Ob vstopu v zavod se mladeniči preiščejo po zdravniku zavoda; ako njih zdravstveno stanje ni dovoljno, se odklonijo. Oskrbnina stane do preklica mesečno Din 150.—. Plačuje se vnaprej v dveh enakih polletnih obrokih. Izključenim ali samovoljno izstopivšim učencem se vnaprej plačana oskrbnina ne vrne. Pridnim sinovom ubožnih posestnikov se po možnosti dovolijo popolnoma ali do polovice prosta mesta v internatu. V tem slučaju je treba podpreti prošnje z uradno (od občinskega ali davčnega urada) potrjenim ubožnim spričevalom ali izkazom premoženja z navedbo družinskih in gospodarskih razmer, predpisanih davkov itd. Podrobnejša pojasnila daje ravnateljstvo banovinske vinarske in sadjarske šole v Mariboru. Prošnje za sprejem se rešujejo pisмено.

Sprejemni pogoji za banovinske kmetijske šole v št. Juriju ob južni železnici. Novo šolsko leto 1930/31 se začne početkom oktobra ter traja polnih 12 mesecev. Sprejme se 34 gojencev in sicer v prvi vrsti le kmečke sinove, za katere se predvideva, da ostanejo na kmetijah kot bodoči gospodarji. Prosilci morajo biti telesno in duševno zdravi, od 16 do 20 let stari, le izjemoma se sprejme tudi par starejših prosilcev. Vsi gojenci stanujejo v internatu. Mesečna oskrbnina bo predvidena na Din 150. Sinovom gospodarsko šibkejših posestnikov se dovolj delni ali celotni popust oskrbnine. Lastnoročno spisane prošnje, kolkovane s kolkom 5 Din in 20 Din priloženo za rešitev, je vložiti na upravo zavoda najkasneje do konca avgusta. V proš-

DR. O. ILAUNIG:

30

TATENBAH

ZGODOVINSKA POVEST.

»Kako morete vedeti,« vpraša, »kaj hočem imeti od vas, ko vendar le nekateri zaupniki znajo, kaj jaz nameravam.«

Vedeževalka je molčala nekaj časa, potem pa reče:

»Vi ste bili v noči pred osmimi dnevi pri meni in ravno tako ste bili oblečeni, kakor ste sedaj.«

»Pred osmimi dnevi,« vzklikne grofica začudeno, »ženska, to je nemogoče. V noči pred osmimi dnevi sem bila v gradu Čakovec poleg svojega soproga v krogu naših prijateljev, kjer smo obhajali rojstni dan mojega soproga.«

»Vendar ste bili tedaj v moji koči,« ponovi vedeževalka, »toda ne osebno. Videla sem vas v sanjah in sem slišala vašo prošnjo, da moram pokazati možu, ki ste ga vzljubili, zrcalo bodočnosti, da vidi moč in veličastnost svojega

rodu ter da stoji trdno v boju, ki se kmalu razvname zoper mogočnejše za ogrsko deželo.«

Ana Katarina Zrinjska je stala nemo pred vedeževalko. Tajinstvena žena je uganila njene najskrivnejše misli. Odkod pa je mogla to doznati? Ali so bili izdajalci na Čakovcu ali pa ima ta vedeževalka res nadnaravno moč, da gleda v prihodnost, kakor ji to ljudje pripisujejo.

Grofica ni mogla več dolgo dvomiti, da je na pravem mestu. Neopaženo spusti možnjček, napolnjen s cekini, kot prvo odplačilo za vedeževalkine usluge, na mizo.

Le-ta je to opazila ter reče:

»Prihta ne rabi vašega denarja. Vzemite svoje darilo zopet nazaj, visoka gospa, in vstopite hitro v stransko sobo. Zdi se mi namreč, da ravno prihaja tisti, ki ste ga prej imenovali.«

Po teh besedah pokaže vedeževalka grofici Zrinjski mala stranska vratca, skozi katera se je prišlo v notranjost prostora, ki je bil neposredno za hišico.

Komaj je zginila grofica Zrinjska, že je potrkalo na vrata. Vedeževalka je odprla. Vstopil je Ivan Erazem grof Tatenbah s svojim strežajem Tarrodyjem.

»No, Prihta,« reče ter odloži svoj plašč, »že

Lepe tiskovine

za trgovce, obrtnike, urade, kakor tudi večbarvne razglednice, barvotiske in druge v svojo stroko spadajoče tiskanice v latinici in cirilici

izvršuje

hitro, solidno in po najnižjih cenah

Tiskarna sv. Cirila

v Mariboru

Koroška c. 5

Cekov. račun št. 10.602

Telefon interurb. št. 2119

nji naj se navede tudi velikost posestva staršev, ter priloži: krstni list, domovnico, zadnje šolsko izpričevalo, moralstveno spričevalo, obvezo staršev, da bodo krili stroške, oni pa, ki prosijo za celotno ali polovično oprostitvev oskrbovalnine, naj prilože tudi davčno ali občinsko potrdilo glede višine letnih davkov in gospodarskega stanja ter obvezo, da ostane sin po študiju doma. O sprejemu se obveste prosilci pismeno. Sprejeti morajo imeti tudi s seboj: potrebno praznično in deavno obleko, vsaj štiri pare perila, vsaj dva para čevljev, štiri pare nogavic, dva para rjuh, eno zimsko odejo, ter tekoče potreščine: brisače, krtače, nočne copate, zobno krtačico itd.

Breskovi cepljenci in cepljenke.

Zadnji čas se opaža, kako nekateri ljudje (njih imena še zaenkrat zamolčim) spomladí na trgu breskvine divjake prodajajo za cepljene, za sorte z imeni najboljše mogočih sort. In le premnogi jim nasedejo na lim. Kakšno razočaranje, ko kakšen divjak sadje pokaže, ki je grenko in pustega okusa namesto lepo rudečih, dišečih in masleno se raztapljajočih okusnih sadežev, ki jih dajejo cepljene breskve!

Naravna posledica je odpor, ko pravijo ljudje, da ne kupijo več breskovičev drevesc, saj ne rodijo lepih sadov. Radi tega pošten drevesničar težko proda za zmerno ceno pošteno blago. Da pa v prihodnje ne bo težko kupovati neizkušenim gospodarjem in gospodinjam, opozarjamo na sledeče: Breskov divjak se pozna ravno tako od cepljenca, kakor jabolčni divjak ali lesnika, tako poleti kakor pozimi, oziroma spomladí.

Cepljena breskev ima poleti večje in svetlejšje liste in vejice so debelejšje ter na koncu enako debele. Spomladí se očesa močno vidijo, ker cepljene imajo zelo mnogo cvetnega popja, oziroma brstja. Nasprotno breskev-divjak ima bolj temne barve listje, ki je nekam bolj zašiljeno ter ozko. Spomladí se šibka vejičasta drevesa še lažje po-

znajo od cepljenih, necepljene imajo samo listnata očesa, da se skoro ne vidijo, vejice so zelo tanke in dolge, lub ali skornja je zelenkasta, pri cepljenih bolj rudečkasta. Kdor dobro opazuje, bo hipoma spoznal pravo. Tudi pri ceni se večkrat vidi razlika, kajti brezvestneži dajo drevesca za vsako ceno, za katero pošten drevesničar ni v stanu dati dobre robe.

S pomočjo tega navodila, oziroma pojasnila si lahko vsakdo prihodnjo pomlad nabavi zanesljivih breskovičev drevesc.

Ker pa se bliža meseca avgusta zopet cepilna sezona, naj omenim še to-le:

Marsikdo ima v svojem vrtu mlada breskova drevesca, ki jih bo lahko cepil v avgustu; tudi starejša drevesa (ako niso prestara) se dajo s pridom cepiti, če imajo iz debla mlade poganjke.

Cepiče je že lahko dobili pri domačih drevesničarjih. Dokler bo kaj zaloge, postrežem lahko tudi jaz z zajamčeno pristnimi sortami, kakor so: Amsterdam, Aleksander, Jorkova, Brigova, Mikado, Gripenkerl, Valparaisa, Luiza rana, Proskavska, Waterlos, kraljica Karla in M. Ros, Triumph, Riversova in še nekatere domače zele rodovitne. Jabolčni cepiči so na razpolago sledeči: Jakob-Lebel, Ontario, Jonatan, Edelstein in Lord-Suffield ter domače razne sorte. Od hrušek samo: Blümelbachova, Češka ananas in Šmarna. — Jožef Vezjak, Vodole, Sv. Peter pri Mariboru.

Kdor si želi cene in dobre obleke naj se oglasi v konfekcijski in modni trgovini
ŽIGA WEISS
Celje-Gaberje 591 II

Krivica. Pijanec: »Pa pravijo, da je človek krona stvarjenja. Vsak naveden hrošč ima šest nog, človek pa naj gre samo po dveh?«

Cene in sejmiska poročila.

Mariborski trg. Na mariborski trg v soboto, dne 12. julija so pripeljali šeparji na 27 vozeh 58 komadov zaklanih svinj. Svinjsko meso je bilo po 15 do 30 Din, špeh 17 do 19 Din. Krompir 2 do 2,50, čebula 3 do 4, česen 16 Din. Pšenica 2,50, ječmen 1,75 do 2, oves 1,50, koruza 2, ajda 1,50, proso 2,50, fižol 2 do 2,50, grah 6 do 8 Din. Kokoš 30 do 45, piščanci 25 do 80, raca 20 do 30, gos 40 do 50, puran 40 do 50, domači zajec 5 do 40 Din. Kislo zelje 4 Din. Borovnice 2, maline 8, hruške 8 do 12, suhe slive 10 do 14, breskve 20 do 24 Din. Mleko 2 do 3, smetana 12 do 14, surovo maslo 36, jajca 0,50 do 1, marelice 12 do 16, med 14 do 18 Din.

Mariborsko sejmisko poročilo. Prignanih je bilo 26 konj, 27 bikov, 210 volov, 386 krav in 22 telet; skupaj 671 komadov. Povprečne cene za različne živalske vrste na sejmu dne 8. julija tega leta so bile sledeče: debeli voli 1 kg žive teže od Din 8 do 8,50; poldebeli od Din 6 do 7; plemenski voli od Din 5 do 7; bikji za klanje od Din 6,50 do 9; klavne krave debele od Din 6 do 7; plemenske krave od Din 5,50 do 6; krave za klobasarje od Din 4 do 5,50; molzne krave od Din 6 do 8; breje krave od Din 6 do 8; mlada živina od Din 6 do 8,50; teleta 10 do 13 Din. Prodanih je bilo 318 komadov in od teh za izvoz v Avstrijo 8 komadov.

Svinjski sejem v Mariboru. Na svinjski sejem dne 11. julija tega leta je bilo pripeljanih 184 svinj; prodanih je bilo 94 komadov. Cene za komad so bile sledeče: mladi prašiči 5 do 6 tednov stari 120 do 175 Din; 7 do 9 tednov stari 200 do 250 Din; 3 do 4 mesece stari 300 do 350 Din; 5 do 7 mesecev stari 450 do 500 Din; 8 do 10 mesecev stari 600 do 850 Din; eno leto stari od 1000 do 1700 Din. 1 kg žive teže pa so prodajali po Din 11 do 13, 1 kg mrtve teže pa od Din 15 do 17,50.

Mesne cene v Mariboru. Volovsko meso I. vrste 1 kg od Din 18 do 20; volovsko meso II. vrste od Din 16 do 18. Meso bikov, krav in telc od Din 10 do 14. Telečje meso I. vrste od Din 25 do 30; telečje meso II. vrste od Din 20 do 24. Svinjsko meso sveže od Din 15 do 30.

Vozni red za Din 2.—

(po pošti Din 2,50 poslati v znamkah naprej, ako se naroči le en izvod) za vse železniške in avtobusne proge Slovenije dobite v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Zopet nov zvezek Karl Mayevih spisov

izšel

namreč II.

zvezek

PO DIVJEM HUNGRITANU

v vsebino: V leči - iz leče slovo Rimedija. Cena 10 Din.

Na oči se pri

čistilni balneop. Maribor

drugič sem v vaši koči. Glejte, kako močnega so me napravila vaša zdravila. Zato predvsem mo-
jo zahvalo za vašo pomoč.»

Grof je vrgel po teh besedah možnjček cekinov na mizo, katerega je vedeževalka mirno ter navidezno ravnodušno položila k onemu, ki ga je prej dala grofica Zrinjska.

Grof Tatenbah sede na stol zraven toplega ognjišča ter reče:

»Ker ste mi vi tako hitro in kljub vsem žalostnim prerokovanjem zdravnikov pripomogli k ozdravljenju, sem zopet tukaj, da pogledam skozi vaše čarodejno zrcalo v bodočnost, kakor sem vam dal po svojem strežaju že včeraj naznaniti.«

Pri teh besedah se je vedeževalka nekam užalostila in njen obraz je dobil nekak oduren izraz, njena sicer mala postava se je vzravnala. Po kratkem premišljevanju reče z naravnost prosečim glasom:

»Milostljivi gospod, vi hočete gledati podobe o tem, kako boste stopali po lestvi moči in slave. Vi hočete doznati, ali drži vsak klin na tej lestvici, da ne padete v globočino, kjer prežita zahrbitnost in izdajstvo ter se vam reži nasproti smrti namesto kronane glave. Visoki gospod, pu-

stite svoje namere! Ni dobro, predrzno gledati v bodočnost, ko lahko v veselju uživata sedanost.«

»E, ohrani svoje jadikovanje za drug čas. Nisem prišel sem, da bi poslušal nagrobnico, vse se podobe hočem gledati, kakor mi jih prorokuje moja zvezda. Najprej, odpri svoje čarovniško zrcalo ter pokaži, da si ravno tako dobra vedeževalka, kakor si dobra zdravnica. Če so tvoje podobe zlate in lepe, bo tudi plačilo obilno. Ali me razumeš, prerokinja?«

Prihtine oči se zasvetijo pri teh grofovih besedah, vendar jih povesti kmalu k tlom. Čez nekaj časa reče s povzdignjenim, tajinstvenim glasom:

»Vi zahtevate veliko, visoki gospod, toda ne jezite se, če ne boste videli vsega tako, kakor si želite. Vstopite!«

Vedeževalka pritisne na železno kljuko malih vrat v levem kotu sobe, kamor vstopi grof Tatenbah.

Tukaj se nudi vstopivšemu čisto druga slika. Prišel je, ko je prekoračil mal predor, v precej velik prostor, katerega stene so se svetile od sija svetilke, obešene na stropu. Prijeten vonj se je razširil po dvorani.

Vedeževalka odkaže grofu sedež med zele-